No. 3151 Zaterdag 20 April 1940. 57ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 1292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 1550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

DE ARK IN DE ZONDVLOED

DE LEER VAN: IEDER VOOR ZICHZELF.

door
Dr. Fr. MUCKERMANN S.J.

De ark is een beeld van de Kerk. De tijden van toenemende stormen, die wij beleven, dringen zich sterk aan ons op. Het vertrouwen, dat Noë en de zijnen in oeroude tijd heeft vervuld, kan dat niet ook voor ons een voorbeeld en een bemoediging zijn? Ja, de ark bestaat nog. De Katholieke Kerk leeft. Zij wordt reeds heel anders aangezien door hen, die gisteren nog slechts een spotlach voor haar over hadden.

Welke gevoelens moet Noë met de zijnen hebben gehad, toen plotseling midden in de stromende en kolkende wateren de Ark zich losmaakte van de vaste grond en bleef drijven. Misschien hoorden zij daarbinnen de kreten van vertwijfeling, die in doodsnood werden geslaakt? Misschien zagen zij door kieren en luiken, hoe men langs alle kanten redding zocht, op de daken der huizen klom, in de toppen der bomen, op de heuvelen in het landschap. Totdat het stil werd, zo stil als in een graf, zo stil dat men nog alleen de huilende storm, de kokende golven en het eentonig kletteren der regen hoorde.........

Op dat ogenblik moeten ze wel allen op de knieën gezonken zijn om God te danken voor hun redding. Onder elkaar echter zullen zij gezegd hebben: Gisteren nog heeft men om ons gelachen met ons geloof in de redding door de Ark. Nu zullen zij, die in de diepten verzinken, er anders over denken, thans, nu het te laat is. Of misschien heeft iemand hunner de getrouwheid geprezen van God. Die Zijn beloften vervult. Op Hem kunnen de Zijnen vertrouwen, Hij brengt alles tot een goed einde. Zo hebben zij gedacht en zo hebben zij gesproken, terwijl iedere nieuwe levensdag boven de steeds dieper wordende wateren van steeds verschrikkelijker ondergang sprak. Tenslotte zag men alleen nog wolken en water, met mogelijk nog enige vogels, die hun toevlucht zochten onder het beschuttende hout van de ark......

De ark is een beeld van de Kerk. De tijden van toenemende stormen, die wij beleven thans, dringen zich sterk aan ons op. Het vertrouwen, dat Noë en de zijnen in oeroude tijd heeft vervuld, kan dat niet ook voor ons een voorbeeld en een bemoediging zijn? Ja, de ark bestaat nog. De Katholieke Kerk leeft. Zij wordt reeds heel anders aangezien door hen, die gisteren nog slechts een spotlach voor haar over hadden. Heerlijk besef: Wij zijn er nog! Er leven in deze tijd de machtige mensen, die alles gedaan hebben om Kerk en Christendom te vernielen. Hun haat is als de jachtende storm, als de verraderlijke golf, als de donkere nacht. Maar wij zijn er nog, wij gaan omhoog met de stijgende wateren, maar zij zinken in de diepte. Al geven zij zich ook voor oppermachtig uit, het water reikt hen thans tot aan de knie, morgen tot aan de borst, overmorgen tot aan de hals, en dan...... Maar wij zijn gebleven en wij zullen blijven! Langs alle kanten stijgt weeklagen op: Ach, waren wij toch geborgen in een veilige Ark. Het was beter geweest dan te wonen in deze luchtkastelen waarvan grootsprakerige taal en pronk de enige grondslag vormt. Waar God is, is steeds vaste grond, en als de aarde ons niet draagt, dan dragen ons de wateren, want aarde, water en zon, maan en sterren horen Hem toe en zijn de boden van Zijn macht. Dat kunnen alle bewoners van de Ark zeggen, allen in koor en ieder voor zich. Dit laatste vooral: elk voor zich zelf. Wat tegenwoordig georganiseerd is, komt op de een of andere manier in de grote organisaties van de oorlog terecht ,terwijl grote en kleine volkeren strijden om hun bestaan. Voor de idealen is in de samenleving geen plaats meer, en daarom moeten zij des te sterker leven in ieder mens. Met zijn geloof, met zijn vertrouwen, met een hart vol liefde te blijven temidden van al de vertwijfeling, hopeloosheid en haat, is reeds veel. Hoe moet toch de gerechtigheid, hoe moet toch de grote liefde onder de mensen wederkeren, wanneer zij niet levend blijft in grote zielen temidden van de stormvloed van de oorlog.

Een tweede waarheid leert ons de houding van de godvrezende groep, die het scheepje Gods, de Ark, bewoonde in de dagen van de grote ondergang. Men moet boven de golven blijven en zich niet trachten vast te klampen aan glibberige boomstammen en stronken, die immers binnen korte tijd een buit van de golven zullen worden. Wonder geheim: het ligt in de natuur van de watervloed, dat hij ons van de aarde wegrukt, en juist dát brengt ons dichter bij de sterren. Rondom ons spreken mensen van nieuwe tijdperken in de geschiedenis, die zij menen te openen, tijdperken, die duizenden tienduizenden van jaren moeten duren, en wij zien toch door de spleten van onze Ark, hoe deze profeten met hun werkelijk opzienbarend gebral al hoog in de kruinen der bomen of op de toppen der bergen zitten, waarnaar de vloed reeds met begerige tongen likt, en morgen zal hij hun graf zijn. Boven de wateren blijven, dat is het geheim. Die mens is daartoe in staat, die in God leeft. Want God staat steeds boven de dingen, en al had gij de vleugelen van het morgenrood, en al zoudt gij vliegen van de opgang tot de ondergang, overal is God, en overal zweeft Hij boven de wateren, wanneer gij met God zijt. Onttrek u niet aan het leven. Red, wat gij nog redden kunt. Doe uw werk waar dag en uur het vorderen. Maar doe het toch steeds met het besef, dat bewoners van een hogere wereld moet vervullen, hemelburgers, die over schatten beschikken, die niet door roest en mot verteerd worden, en daarbij nog over zalige woningen in het huis des Vaders beschikken. Er is geen tijd, dat de gevederde zonnekinderen uit de Noordelijke streken naar het Zuiden trekken. In grote zwermen komen zij bijeen en vliegen hun droom van licht en warmte na. Beeld van de Kerk op haar pelgrimstocht, zinnebeeld van de trekkers op deze aarde, die geboren zijn uit God en steeds naar Hem terugkeren.

Dank ook nog aan een derde waarheid. Misschien heeft Noë iedere morgen en iedere avond een rondgang gemaakt door de Ark om op alles een oog te houden. Daarbij heeft hij met treffende liefde aan het geheim gedacht, dat deze Ark in zich verborg. Al was zijn hart steeds meer geschokt door al die vernietiging in de afschuwelijke vloed — hier was rijk leven. Van alle dieren bevond zich op Gods bevel een koppel in deze drijvende behuizing. Hij is gegaan van het ene dier naar het andere, heeft zijn hand gelegd op het warme leven in diep besef, dat hij bestemd was om Gods levende schepping te verzorgen en in stand te houden. In deze Ark was het geheim van alle leven, en wanneer het reeds een verheven gedachte was, dat hier alle heerlijkheden der gevarieerde dierenwereld bewaard werden, hoeveel geweldiger was dan de gedachte, dat deze weinige mensen onder het reddende dak van dit ongewone schip als een kostbaar kleinood in hun hart bewaarden al de beloften, die Gods erbarmende Goedheid vanaf de dagen van het paradijs gegeven had aan het geslacht, welks nieuwe Adam zijn Eniggeboren Zoon moest zijn. Welk een geluk, te mogen verblijven in deze Ark van de Kerk, waarin alles geborgen is, wat door God wordt bemind. Waar het hoogste geheim van het goddelijk leven woont, daar woont ook het geheim van elk afzonderlijk leven, of het machtig is of zwak, voornaam of gering, hemels of aards. Want er is geen levensstroom, die niet verbonden zou zijn met de oerbron in Gods hart, en het kleinste bloeddruppeltje in het fijnste adertje ergens in een organisme spreekt nog van deze Bron, en het zal ogenblikkelijk verdrogen, wanneer het er niet meer mee verbonden is. De Kerk is het, die met haar eerbied voor de natuur 't levensgeheim der eerste Schepping bezit; de Kerk is het, die op haar altaren ook het levensgeheim van de tweede schepping voortdurend hernieuwt. Hij, de voortlevende Christus, die van Zichzelf zei: „Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven.''

De Kerk is er nog. Door de golven gedragen en daarom midden op de golven, is zij toch tegelijkertijd er boven als de redding en de enige hoop. De Kerk is er nog, en in haar het geheim van een nieuwe wereld. Het geheim moet wel ergens zijn, want tastend en bevroedend spreken de goede mensen er van, maar ook de slechten spreken er van, de betekenis verdraaiend en er toch nog in die verwrongen betekenis weer voor getuigend. God geeft geen stenen aan wie naar brood verlangen. De Kerk drijft op de stormende golven, licht bewogen door hoop en betrouwen, geheel vervuld van warmte en leven, een onovertroffen getuigenis van de eeuwige liefde, die de mensheid nooit zo nabij is als in het uur van haar lijden.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

De Duitse inval in Noorwegen is inzover een mislukking, dat het geenszins de blitzkrieg is geweest, welke de Duitsers er van verwacht hadden. Duitsland gaf de eerste klap en in Holland zeggen we, dat die een daalder waard is, m.a.w. Duitsland had een voorsprong en dank die voorsprong zit het nu al 10 dagen in Bergen, Trondheim, Oslo en enkele andere steden van Zuid Noorwegen: maar dat het daarmede meester is van de situatie, geenszins. Engeland heeft in het Noorden zeker troepen geland, Duitsland zelf erkent dit, hoewel Duitsland zegt, dat daar Narvik nog in handen van de Duitsers is.

Berichten uit Zweden deelden mede, dat Donderdag nog in Narvik tussen Engelsen en Duitsers gevochten werd, dat daar reeds 1000 personen waren gesneuveld en de fjord van Narvik het graf van 40 schepen was.

Ook in het Zuiden zouden Engelsen troepen hebben ontscheept, terwijl de Duitsers door het bezetten van de lijn Trondheim Storken Noorwegen thans in tweeën zouden verdeeld hebben.

Engeland zelf is over zijn troepenlandingen weinig mededeelzaam.

Intussen is het verweer der Noren zelf ook groter als, volgens eigen Duitse schatting werd verwacht had.

Zeer schaars niet alleen, maar ook onbetrouwbaar, van wege de tegenspraken, zijn de berichten, of de Duitse inval nu werkelijk door de Engelse mijnen van de verbindingen met Duitsland is afgesneden.

In de laatste dagen is Engelands hoofdaanval vooral gericht geweest tegen Stavanger, de enige vlieghaven in Noorwegen, welke in Duitse handen is en na 7 luchtbombardementen werd deze stad Woensdag van uit zee bijna anderhalf uur onder vuur genomen.

In een vorig overzicht hebben we met een enkel woord al gesproken over de allerminst benijdenswaardige positie van Zweden, vooral wanneer de Duitse troepen over de Zweedse grenzen gedreven zullen worden. De Engelse minister Cross heeft Donderdag dan ook Zweden al een hint gegeven om zich tegen Duitsland te beschermen, vooral nu in Stockholm bij onderzoek gebleken zou zijn, dat enkele Duitse kolenschepen, in de ruimen grote hoeveelheden ammunitie verborgen hadden.

Ook de verschillende plaatsen in Noorwegen schijnen thans, volgens het verschenen Noorse witboek, door dergelijk praktijken, zo in Duitse handen te zijn gevallen.

Wanneer we zo eens kijken, wat de neutralen, als Lithauen, Finland, Denemarken, Noorwegen, Nederland en België, al te verduren hebben gehad, dan is het toch wel droevig, dat zij, die buiten het eigenlijke conflict leven, er ook niet schuldig aan zijn, in dit eerste halfjaar van de oorlog op volkomen onevenredige wijze getroffen zijn in hun welvaart en hun bevoorrading, en, wat veel ernstiger is, in het leven van hun onderdanen.

Niets wijst er op, dat de positie der neutralen in de naaste toekomst gunstiger zal worden. Veeleer krijgt men de indruk, dat, naarmate de strijd tussen de belligerenten verbitterder gaat worden, de kleinere naties, welke buiten het conflict bleven, steeds meer in het gedrang zullen raken, en dat de beide oorlogvoerende partijen zich meer en meer op mun striktste eigenbelang — of wat zij als zodanig menen te moeten beschouwen — zullen concentreren. Wat weer mee zal brengen, dat wat nog van het rechtsstandpunt van het geschreven of traditionele internationale recht is overgebleven, tenminste voor de duur van de oorlog, weg zal zinken in de bodemloze put van het onbegrensde en onbeperkte geweld.

De laatste dagen vallen er merkbare tekenen te bespeuren, dat deze faze in de oorlog begint aan te breken, of wellicht reeds aangebroken is.

De berichten uit het Moederland die we dagelijks kunnen lezen of horen, zijn minstens even sterk gecensureerd als de berichten van welke oorlogvoerende mogendheid ook, een juist beeld van de toestand in Nederland geven ze ons niet. Uit het buitenland althans krijgen we meer weer te horen ons eigen Moederland, hoewel daaraan natuurlijk een zekere tendenz niet ontbreekt.

Zo had de Beurs Woensdag een bericht uit Washington, dat men aldaar berichten uit Nederland zou hebben ontvangen, die er op wijzen, dat men zich daar op ernstige tegenweer voorbereidt, indien een buitenlandse mogendheid de Nederlandse bodem zal betreden.

Maar verder komt de aap uit de mouw, wanneer het bericht vertelt, dat deze invasie de aandacht heeft gevestigd van vele Latijns Amerikaanse experts op de Nederlandse bezittingen in West Indië, te weten Suriname, Curaçao, Aruba en de Bovenwindse eilanden.

Indien Duitsland een oorlog op Nederlands grondgebied zal forceren, dan wordt het noodzakelijk om nader te bezien in hoeverre de Nederlandse eilanden in de nabijheid van de kust van Venezuela onder de termen vallen van de Monroedoctrine gelijk die in een door Roosevelt belegde persconferentie op 12 October 1939 zijn uiteengezet. In vele diplomatieke kringen meent men, dat een dergelijke verandering in de wereldtoestand tot gevolg zal hebben, dat men ogenblikkelijk tot Amerikaanse consultatie zal moeten overgaan. Indien bedoelde eilanden in Duitse handen zouden vallen zou dat onder andere voor Mexico en andere Zuid Amerikaanse landen aanleiding zijn om ogenblikkelijk een conferentie bijeen te roepen ten einde de situatie nader te bezien mede in verband met een tijdens het Pan Amerikaans Congres gedaan voorstel inzake de neutraliteit van de Amerikaanse wateren.

Tot zover het bericht, welks inhoud nog heel wat gematigder is, als wat we al in Zuid-Amerikaanse kranten lazen, waarin de suggestie zelfs aan de hand gedaan werd om deze eilanden bij een Duitse invasie in Nederland, maar te annexeren en dan vóór Amerika of de geallieerden ter hulp zouden komen.

Op een zelfde wijze is dezer dagen Nederlands Oost Indië in opspraak geweest. We weten niet of een diplomatiek gesprek tussen Japan en Nederland daarmede in verband stond.

In alle geval heeft Japan gezegd, dat het zulke goede relaties heeft en ook economisch voordelige met Nederlands Indië en dus in geval van een gewapend conflict, zal zorgen, dat deze relaties gehandhaafd blijven.

Territoriale verlangens heeft het daar niet. Uit de gematigde toon van deze verklaring heeft men in Nederland menen te kunnen oordelen, dat er van Japan's houding niets voor ons te vrezen is.

Ook Cordell Hull heeft dezer dagen verklaard, — we weten niet of het misschien een antwoord is op bovenstaand bericht uit Washington — dat Amerika absoluut wil dat de Status quo omtrent Nederlands Indisch gebied zal gehandhaafd blijven, en trouwens in de hele Pacific.

En last not least, heeft minister Kleffens verklaard, dat in alle geval de souvereiniteit in de Nederlands Indiën zal gehandhaafd worden en dus verdedigd ook. En ook op Curaçao zal dat wel het geval zijn.

Nederland zal daarin op ieder van ons kunnen rekenen.

Misverstand is de bron van veel ellende.

Het succes boekt ieder op zijn eigen rekening, voor tegenslag pleegt men altijd een ander aansprakelijk te maken.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

DE WAARHEID OMTRENT HET „DEMOCRATISCHE" SPANJE VAN 1936—1938.

Een onbevooroordeeld Getuigenis.

Het journaal van de „Americn Medical Association" heeft een brief van zijn geregelden Madrid-correspondent gepubliceerd. Het journaal noemt bijna uitsluitend gelezen door mannen slechts feiten, is geen propagandablad, van de medische wetenschap.

„Het is ons bekend dat in overeenstemming met de Russische procedure alle officiële en persoonlijke posities gemonopoliseerd werden door leden van het Gouvernement". In het Algemene Hospitaal in Madrid was de „verantwoordelijke" persoon een zekere Manolo, voormalig slotenmaker en in het hospitaal van San Juan Dios was de „verantwoordelijke" een voormalige boer.

Deze beambten gaven de doctoren het bevel om precies uit te vinden wie „communist" was en wie „nietcommunist".

In het eerste hopitaal werden „vijf of zes doctoren vermoord" en „sommigen ontsnapten als door een wonder aan de dood".

Er was een beambte, die bekend stond onder de naam van „de Dictator onder de Madrileense doctoren" en die precies wist wie leden waren van de rode politieke partij en wie niet. Hij gelastte de rode doctoren om een bepaald kenteken te dragen op hun linkermouw. Doctoren, die zulk een teken niet droegen, konden elke dag vermoord worden. Zo werden ongeveer 150 doctoren om die reden om het leven gebracht. Onder hen was ook dokter Enrique Lacalle y Perez, een knappe en geachte geneesheer.

Verder beschrijft de brief hoe de bevolking ontzettend onder het rode schrikbewind leed. Voortdurende honger en vrees voor verraad en moord. Dit was dus de situatie, die geschapen was door een regering, die alles tot Staatsbezit maakte: het geld, de industrie, de grote steden, de opbrengst van de landbouw, de minerale rijkdom van het land. De regering, die door de Democratieën Engeland, Frankrijk, de Verenigde Staten werd gesteund, als te zijn de „verdediger van de democratische gedachte".

VIER KRANTEN GEVAARLIJKER DAN 100.000 MAN.

Napoleons strijd tegen de Engelse oorlogspropaganda.

Wij zijn haast geneigd de perscampagne te zien als een specifiek oorlogswapen van onze tijden. Dit is het allerminst. Napoleon had reeds gruwelijk last van de Engelse pers. Als generaal en consul greep hij zelf naar de pen om in de Franse „Moniteur" de venijnige „Times" te bestoken.

De hiervolgende bijzonderheden ontlenen wij aan het recente werk van Dr. K. Baschwitz (privaat-docent aan de gemeentelijke Universiteit van Amsterdam): „De Krant door alle Tijden"1)

Napoleon had bijna alle Europese landen op de knieën gekregen, alleen het fiere Albion wilde niet bukken. Op de Franse kranten had Napoleon een strenge censuur gelegd en ook de niet-Franse bladen van het vasteland kregen in 1803 hun vóór-censuur. Dit laatste besluit werd uitgelokt door de stichting van een correspondentie-centrale van Franse en Engelse uitgewekenen in Bayreuth 1802. Deze centrale werkte zo sluw, dat zelfs Franse bladen, te goeder trouw, gingen putten uit deze vijandige bron. Het ergste vond evenwel Bonaparte de Franse emigranten-pers en de Engelse zelf in Engeland. Napoleon protesteerde in vredestijd langs diplomatieke weg tegen die emigrantenpers in Engeland, welke dikwijls zeer fel den dictator persoonlijk aanviel. De Engelsen verwezen Napoleon laconiek naar de weg van een gerechtelijk proces, doch de Franse machthebber dankte daarvoor, omdat hij de uitslag dan wel vermoedde. Slechts één keer kreeg zulk een blad in vredestijd een lichte boete en bij de eerstvolgende oorlog speelde de Engesle pers dit geval uit tegen Napoleon's streven, om geheel de pers te knechten!

De eigen Engelse pers bestookte onophoudelijk den Fransen beheerser in oorlogstijd. Napoleon voelde dit aan als een gevaarlijk wapen en zeer karakteristiek was dan ook zijn gezegde: „Vier vijandelijke kranten richten meer schade aan dan honderdduizend man in het veld." (87)!

Napoleon wilde Engeland met gelijke munt betalen. Ook hij ordonneert een perscampagne tegen Engeland, reeds als generaal en consul. In 1804 liet hij alle bladen weten, dat voortaan alle „voor Frankrijk ongunstige be-

"richten als van Engelse oorsprong" zouden worden beschouwd en dienovereenkomstig zouden worden bestraft. Het volgend jaar gaf hij bevel aan zijn minister van politie, Fouché, reeds een soort perschef, dat „Engeland in alles moest worden aangevallen, in zijn constitutie, in zijn mode en literatuur". De hoogste eer voor een krant moest zijn Engeland fel bestoken (85)!

Napoleon greep zelf naar de pen en bond vooral in de „Moniteur" de strijd aan met de „Times". De voorpagina van de „Moniteur", en soms de gehele krant, werden gevuld met artikelen tegen Engeland. In Engeland, waar persvrijheid bleef, publiceerde men ook het geluid der oppositie in het parlement. Hiervan maakte Napoleon gretig gebruik en heel bijzonder buitte hij de critiek uit van de tegenstanders van Pitt, den groten vijand van Napoleon. In Parijs liet Bonaparte zelfs een propagandablad in de Engelse taal verschijnen, dat vooral de economische toestand in Engeland met zeer zwarte kleuren schilderde.

Eenmaal keizer geworden, polemiseerde Napoleon niet meer persoonlijk met de Engelse pers, doch verbood alle buitenlandse kranten in Frankrijk!

Het resultaat van Napoleons perscampagne schijnt niet daverend te zijn geweest. De Franse lezers lieten zich de persknevelingen niet zonder meer welgevallen, want de bladen verloren „de helft" der abonné's, toen in 1800 iedere critiek op de politieke regering was verboden.

Na Elba moest Napoleon persvrijheid toestaan, doch de Franse pers had haar crediet verspeeld, omdat de Fransen gewoon waren aan de ervaring „van de vroegere officiële taktiek, het belangrijkste te verzwijgen". Toen dan ook de buitenlandse bladen reeds vóór de slag van Waterloo, Napoleons positie onhoudbaar vonden, werden deze eerder geloofd dan de Franse bladen, die op zich staande militaire successen meldden en beweerden, dat vooral de plattelandsbevolking zeer aanhankelijk aan Napoleon bleef (88)! De Napoleontische pers bleek niet opgewassen tegen de Engelse.

¹) Amsterdam, N.V. Intern. Uitgevers, 1939.

DE VER. STATEN EN HET VATICAAN.

Bij het herstel der diplomatieke betrekkingen.

Naar aanleiding van de aankomst van Myron Taylor, de persoonlijke vertegenwoordiger van President Roosevelt bij den H. Vader geven wij hier een overzicht der voornaamste historische feiten uit de betrekkingen tussen het Vaticaan en de Verenigde Staten.

1528 — Het eerste Kerkelijke district in de Ver. Staten wordt opgericht, namelijk een Apostolisch Vicariaat in Florida. De Spaanse Franciscaner Pater Juan Juarez wordt de eerste bisschop.

1634 — Lord Baltimore sticht de kolonie Maryland, waar volledige godsdienstvrijheid heerst. Vele katholieken trekken hierheen, omdat zij in de andere staten vervolgd worden.

1685 — De Kerk in Noord-Amerika wordt onder de jurisdictie gesteld van den Apostolischen Vicaris van Londen.

1798 — Het bisdom Baltimore wordt opgericht voor dertien staten, die destijds verenigd waren. Florida en New Orleans bleven onder de jurisdictie van het bisdom Havana, terwijl een gedeelte van Detroit bij Quebec bleef. 2 Jaar tevoren was in de Ver. Staten godsdienstvrijheid uitgevaardigd.

1797 — De Amerikaanse Republiek wordt door een consul te Rome vertegenwoordigd. Het consulaat kon ook diplomatieke functies vervullen.

1808 — Het bisdom Baltimore wordt tot aartsbisdom verheven. Voorts werden vier nieuwe bisdommen gesticht, namelijk Boston, Philadelphia, New York en Bardstown. Het aantal katholieken in de Ver. Staten bedraagt nu 150.000 tegenover 20.000 in 1776.

1812 — In Washington wordt een Apostolische Delegatie opgericht. In 1800 was Washington de zetel der regering geworden.

1848 — Om nauwere betrekkingen met de Vaticaanse Staten te onderhouden wordt het Consulaat te Rome veranderd in een diplomatieke post met een zaakgelastigde aan het hoofd.

1850 — Nieuwe kerkelijke indeling der Ver. Staten met 6 kerkprovincies en 31 bisdommen.

1853 — De rang van de diplomatieke post der Ver. Staten, bij het Vaticaan wordt verhoogd. Voortaan zetelt te Rome een gezant der Ver. Staten.

1859 — Men tracht het gezantschap der Ver. Staten te Rome op te heffen om bezuinigingsredenen. De Senaat weet deze poging echter ongedaan te maken.

1867 — De diplomatieke post bij het Vaticaan wordt opgeheven. In Rome vertoeft nog slechts een consul der Ver. Staten.

1870 — Als er een einde komt aan de wereldlijke macht van den Paus, wordt ook het Amerikaanse Consulaat opgeheven.

1893 — Door Leo XII wordt een Apostolische Vertegenwoordiging te Washington opgericht, welke vertegenwoordiging echter geen diplomatiek karakter draagt. De eerste Pauselijke vertegenwoordiger Mgr. Satolli, wordt door het protocol in Washington met hoge eerbewijzen ontvangen.

1903 — President Theodore Roosevelt verzoekt Kardinaal Gibbons om met een openlijk gebed de wereldtentoonstelling van Saint Louis te willen openen.

1911 — Paus Pius X richt een schrijven tot den Apostolischen Delegaat, Mgr. Falconio ter gelegenheid van de plechtigheden bij de stichting van de Carnegie Dotation.

1917 — Op de vredespogingen van Paus Benedictus XV wordt door de Ver. Staten in een uitvoerige nota geantwoord, waarin de goedkeuring wordt gehecht aan de nota van den H. Vader aan de oorlogvoerenden.

Men dient hier op te merken, dat noch Frankrijk, noch Engeland, noch Italië het minste van zich lieten horen.

1919 — Op 4 Januari van dit jaar werd President Wilson door den H. Vader in audiëntie ontvangen. Over het onderhoud is niets bekend geworden.

1923 — Enkele kleine, maar interessante détails: President Harding benoemt een eenvoudig kloosterling uit Ohio tot Consul Generaal te Tanger. Het jaar daarop stelt Paus Pius XI een Amerikaanse Prelaat, Mgr. Walsh, aan het hoofd van de Pauselijke Hulpmissie aan de slachtoffers van de hongersnood in Sovjet-Rusland.

1926 — Met veel eerbetoon wordt de Pauselijke Legaat van het Internationaal Eucharistisch Congres te Chicago in Amerika ontvangen door de gemeentelijke autoriteiten van New York en Chicago, door de Federale Regeringen van New York en Michigan en door de Staatssecretaris Dawis als vertegenwoordiger van President Coolidge.

1936 — Bezoek van Kardinaal Pacelli, de huidige Paus, aan de Ver. Staten. Op 5 November 1936 nodigt President Roosevelt hem uit om zijn gast te zijn op zijn landgoed te Hyde Park.

1939 — Op het Kerstfeest van 1939 deelt de H. Vader in zijn vredesboodschap aan de wereld mede, dat President Roosevelt een persoonlijken vertegenwoordiger naar het Vaticaan zal zenden in den persoon van Myron Taylor.

1940 — Uitvoerig schrijven van den H. Vader aan den President der Ver. Staten, als antwoord op een brief van President Roosevelt.

NEDERLAND.

WEET NEDERLAND 'T BETER?

Het liberale „Handelsblad" (25 Febr.) wijdt aandacht aan de komst der twee bijzondere ambassadeurs, die president Roosevelt naar Europa zond.

„Het is nauwelijks aan twijfel onderhevig, of de missie van Welles en Taylor houdt rechtstreeks verband met het herstel van de vrede. Bij meer dan een gelegenheid is gebleken, hoezeer Roosevelt en Cordell Hull, de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, dit herstel ter harte gaat.

Hoogstwaarschijnlijk zal Welles voorlopig polshoogte nemen in de onderscheidene hoofdsteden van Europa en Roosevelt daarover verslag uitbrengen, voordat deze eventueel een zeer bepaald initiatief neemt. Terwijl Taylor een permanent contact legt tussen Roosevelt en het Vaticaan, dat men thans als 'n moreel centrum kan beschouwen van de vredesgedachten van Europa. Alle volken van Europa, in het bijzonder de kleine neutrale volken, die practisch weerloos de gevolgen moeten dragen van de oorlog zullen zich verheugen over de missie van Welles en Taylor; zij zullen met grote belangstelling haar wendingen volgen".

Als „moreel centrum van de vredesgedachten in Europa" duidt het „Handelsblad" het Vaticaan aan,

Nederland behoort, naar wij menen, zo begint de Maasb. bij dit citaat een raak commentaar, onder de landen, die enig belang hebben voor de vrede. Waarom echter ons land dit „moreel centrum" mijdt, waar de staatshoofden van Amerika, Frankrijk, Duitsland, Engeland, België, Spanje, Italië — kortom van alle landen van enige betekenis, behalve Sovjet-Rusland — een vertegenwoordiger hebben, wil ons maar niet duidelijk worden.

Evenmin is ons duidelijk, waarom Nederland er zich toe moet bepalen, alleen maar uit de verte „met grote belangstelling wendingen" te volgen over zaken, die de levensbelangen raken van een tachtig millioen Nederlandse onderdanen, verspreid over drie, of wil men vier werelddelen.

Ons nuchtere verstand alleen zegt reeds, dat wij overal moeten zijn, waar anderen niet willen ontbreken, tenzij overwegende landsbelangen zulk een aanwezigheid verhinderen.

De malligheid, dat zulk een gezantschap een katholieke aangelegenheid zou zijn, kan voortspruiten uit de gedachte, dat in ons land het oudste en grootste kerkgenootschap nu eenmaal kerkelijk verbonden is met den Paus, maar hoe dit een bezwaar kan zijn tegen diplomatieke verbindingen met de H. Stoel, die volkomen souverein is, en die Nederlanders tot delegaat in Perzië, Brits-Indië en Z.-Afrika benoemde, is ons een groot raadsel, als dat iemand zich zou verbazen over het feit, dat naast Katholieke geleerden als Debye, Keesom, Noyons en Stein ook niet-katholieke coryfeeën als Zeeman en Buitendijk (inmiddels katholiek geworden) leden van de pauselijke academie zijn.

Wij kunnen deze questie waarlijk niet meer met een handbeweging afdoen; daarvoor zijn de gevaren, die ons land zowel in oorlog als bij een eventuële vredesconferentie bedreigen, te ernstig.

Wie de moeite nam, Amerikaanse persuitingen na te gaan bij de benoeming van Myron C. Taylor wordt getroffen door de eenstemmigheid, waarmee Roosevelt's daad werd begroet. De reusachtige Hearstpers, die waarachtig niet „rooms" is, verklaart, dat „the nation is with him to a man", dat het land in deze tot de laatste man achter den president staat.

Waler Lippmann, een van Wilson's „brains trusts" te Versailles, nu een van Amerika's bekendste journalisten, verklaart, dat Amerika eenvoudig niet werken kan, zonder deze „source of information" die het Vaticaan nu eenmaal is.

En sterk is, dat Charles Hoden Buxton, de vroegere „parlement adviser" van de Engelse Labour Partij, blijkens een brief in de „New Statesman" — ook allesbehalve een „rooms" tijdschrift naar men weet — het hoogste belang blijkt te hechten aan Pausen Kersttoespraak.

„De Paus", aldus deze deskundige, „is de eerste neutrale gezagdrager, niet alleen om zijn goede diensten aan te bieden om de oorlogvoerders in contact te brengen op grond van eigen voorstellen, maar deze zijn ook met grote zorg doordacht en met diplomatieke bekwaamheid".

Hij ziet er het eerste juiste voorbeeld in van religieuse opwekking gecombineerd met practische eisen van staatsbeleid. En hij stelt de vraag: „why not to take the Pope's advice?"

Een Engels blad tekende daar laconiek bij aan dat het wel verbazen zou, „als het Foreign Office niet zo nauw voeling zou houden met het Vaticaan als president Roosevelt".

En wij vragen maar weer: voelt Nederland zich zó safe, dat het zich een onthouding veroorloven kan, die machtige wereldrijken niet kennen? Het is mogelijk, dat men te Londen en Washington van diplomatie minder kaas gegeten heeft dan op het Plein te 's-Gravenhage, maar het is anders Nederlandse wijsheid zich de kaas niet van het brood te laten eten.

„Wordt het geen tijd, aldus zegt de Maasb. tenslotte, dat ook gezaghebbende niet-katholieke Nederlanders hun stem verheffen tegen 'n isolement, waarin ons land zich op diplomatiek terrein even opvallend als onnodig plaatste?

NEDERLAND EN ZUID-AFRIKA DOOR DE RADIO.

Dr. Marais, verzorger van de Zuid-Afrikaanse Omroep voor zover het om de Zuid-Afrikaanse taal gaat, is lang niet tevreden over Nederland.

„Waarom is er niet een goed Nederlands kortegolfstation, dat goede programma's uitzendt, concerten uit het Concertgebouw, voordrachten, belangwekkende reportages over Nederland? Uitzendingen, die bestemd zijn voor het buitenland en die daar dan goed ontvangen kunnen worden? Dergelijke uitzendingen hebben niet alleen een ideële, maar ook een zakelijke kant. Zij zouden bij ons bijvoorbeeld de belangstelling van het Zuid-Afrikaanse publiek voor Nederland wekken en de aandacht vestigen op de Nederlandse industrie die daardoor een belangrijker plaats op de Zuid-Afrikaanse markt zou gaan innemen."

Verder verklaarde hij o.a. nog, dat Nederland en de Nederlandse cultuur in de Afrikaanse omroep een belangrijke plaats dienen te vervullen. Hij zou zijn taak niet kunnen uitvoeren, zonder telkens te verwijzen naar de ondergrond van Nederlandse cultuur, waarin de jonge Afrikaanse cultuur een rijke voedingsbodem kan vinden. Dr. Marais wil dus een nauwe samenwerking met Nederland op radio-opnamegebied. Doch er gebeurt op dit terrein te weinig.

„Het is niet onze schuld, dat er niet meer gebeurt", zeide dr. Marais. Men heeft van Zuid-Afrikaanse zijde werkelijk veel gedaan om meer Nederlandse onderwerpen en reportages in de aether te krijgen. Bij gebrek aan de mogelijkheid om de Nederlandse uitzendingen, die men ervoor geschikt acht, direct over te nemen, heeft men de Nederlandse omroep verzocht belangrijke gebeurtenissen en uitzendingen, die speciaal voor Zuid-Afrika interessant kunnen zijn op gramofoonplaten op te nemen. Die worden dan naar Zuid-Afrika gestuurd en daar uitgezonden. Dat is echter een omslachtige methode en nu de oorlog is uitgebroken — overigens juist op een ogenblik, waarop dr. Marais de gramofoonplaten-uitwisseling op groter schaal geregeld had — is het helemaal moeilijk geworden.

„Het is wonderlijk", zo verklaarde hij, „dat men in Nederland zelf niet inziet, hoe belangrijk de culturele en economische propaganda in het buitenland is en dat men niet zelf uitzendingen verzorgt, die men goed kan ontvangen. In Zuid-Afrika kan men de Engelse, Duitse, Italiaanse en Russische zenders keihard horen. Nederland hoort men ook wel, doch minder goed. Daarbij komt, dat de programma's, die op de korte golf worden uitgezonden door Nederland, in het geheel niet berekend zijn op de mentaliteit van het Zuid-Afrikaanse publiek. Bovendien zijn zij dikwijls heel weinig Nederlands, d.w.z. gevuld met jazzmuziek of andere uitheemse producten, die men even goed en dikwijls beter van andere buitenlandse zenders kan krijgen."

Na deze uiteenzetting van dr. Marais is er reden om weer even vast te stellen, dat het ontbreken van een Nederlandse wereldomroep, niet de schuld is van de Nederlandse omroepverenigingen. Volgens het „Volk" dringen de omroepverenigingen sinds jaar en dag bij de regering er op aan, nu eindelijk de regeling voor de wereldomroep door te voeren. Alles wat nodig is voor het invoeren van een wereldomroep, is gereed.

FILMBESPREKING.

„FIFTH AVENUE GIRL.
(Roxy).

In deze vlotte film Ginger Gogers, en dit keer niet als dans-ster, maar in een goedgespeelde rol van een der duizenden meisjes, die dag in dag uit proberen werk te vinden.

Op een avond ontmoet zij in een park een millionnair, die daar zijn troost komt zoeken, als blijkt, dat thuis allen zijn verjaardag zijn vergeten. Dit eerste deel is dus het beste van de film. De thuiskomst in het lege huis, het bezoek aan het park en de kennismaking met Miss Grey. Deze bezorgt hem de eerste vrolijke avond na jaren, en daarna volgen er nog vele, want zij is als zijn raadsvrouwe in zijn huis gebleven.

De familie-verhoudingen zijn allertreurigst, maar Miss Grey brengt alles in orde (al gaat het soms wel wat vlug). Man en vrouw leren elkaar beter begrijpen en gaan voor elkaar leven. De dochter des huizes kan huwen met den democratischen chauffeur-ingenieur en zij zelf wordt beloond, als zij, na alles geregeld te hebben, feitelijk weggestuurd wordt, maar op het laatste nippertje door den zoon als a.s. schoondochter van den millionnair diens huis wordt „binnengedragen".

Ginger Gogers en W. Connolly, als de goedige, maar ongelukkige millionnair, vooral, hebben er een onderhoudende film van gemaakt.

ZR. LUDGERIA †.

Hedenmorgen overleed in het St. Elisabethsgasthuis de Eerw. Zuster Ludgeria.

Meer als 40 jaar heeft Zr. Ludgeria op Curaçao gewerkt in de hitte van de dag en nog meer, daar ze de zorg had voor de bakkerij in genoemd ziekenhuis. In de laatste jaren was deze geheel gemoderniseerd. Maar wat het heeft willen zeggen 30 jaar te werken volgens de oude methode, kunnen weinig beseffen. Tot voor enkele jaren was Zr. Ludgeria ook belast met de bouwkundige en technische afdeling en ze heeft dat gedaan met een kennis en zorg, die nog eenieders bewondering afdwingt, die met haar werk kennis maakt.

Ze had op dit gebied veel talenten, maar ze heeft met Gods genade meer dan anderen gearbeid.

In lengte van jaren zal haar arbeid in en voor het ziekenhuis niet worden vergeten en moge God haar het loon gegeven hebben voor dit indirecte, maar hoognodige werk der ziekenverpleging.

R. I. P.

EMMASTAD

SPORTCLUB „ASIENTO".

Aangezien gebleken is, dat na de sluiting der inschrijving voor de wandelmars op 2 Mei nog velen zich op willen geven, heeft het bestuur der C.A.B. gemeend de inschrijving alsnog open te houden t/m Maandag 22 April.

Zij die dus nog mede wensen te gaan, gelieve zich op te geven bij één der onderstaande heren:

A. B. Faay,
P. A. Kruyer.
A. Leeflang.

Het Christen-worden geschiedt door het H. Doopsel, het Christen-zijn is een persoonlijk aanvaarden van de geest van Christus.

„Eind goed, al goed". Zeker, maar het eind zal wel niet goed zijn, als het begin en het midden slecht waren.

Een onverdiende loftuiting is dikwijls een les.

Drie grote levenseisen.

Het leven is een harde leerschool. Het houdt geen rekening met dat wat de mens aangenaam of pijnlijk is. Kan men er zich dan over verwonderen, dat zo talloos velen onder de druk van het lijden bezwijken, wanneer men ziet hoe van hun jeugd af hun wil verzwakt wordt, en hoe zij zich zelf gestadig met de dag nog ongeschikter maken tot de drie grote levenseisen:

Overwinnen,
Ontberen
en Berusten?

Helder oordeel, scherpe zinnen,
Rijke kennis, kloeke moed,
Doen niet altoos u beminnen.
Maar, wilt ge ieders harte winnen.
Wees dan...... goed.

Wanneer ik weelde dronken
Mijn rozig kind beschouw,
En die 't mij heeft geschonken,
Mijn aangebeden vrouw,
Zo vraag niet, wie van beide
Mijn hart het meest bemint;
Mijn hart en kan niet scheiden
De moeder van het kind.
Ik doe mijn armen open
En sluit' er in bij een
En vreugdetranen lopen
Mij langs de wangen heen.
Ach, wist gij, spreek 'k stille,
Hoezeer gij wordt bemind,
Gij kind, om moeders wille
Gij, moeder, om uw kind.

CURACAO.

PASSAGIERSVERVOER LISSABON — AMSTERDAM v.v.

De K.L.M. deelt mede:

Naar aanleiding van het bericht uit Holland, dat de K.L.M. thans de toestemming verkregen heeft om in beperkte mate ook passagiers te vervoeren op de Amsterdam — Lissabon lijn, diene nog het volgende:

De K.L.M. vernam Woensdag 17 April telegrafisch, dat naar Europa onderweg zijnde reizigers twee dagen voor aankomst van de boot te Lissabon telegrafisch passage te Lissabon kunnen aanvragen. Telegramadres: KALMAERA LISBON.

Na aankomst te Lissabon dienen de passagiers zich direct met het Agentschap der K.L.M. aldaar: ORES ANTUNES CIA LTDA, Praça Duque da Terceira 4 to. in verbinding te stellen.

De passage-prijs Lissabon — Amsterdam is Escudos 3500.—. Waar een Escudo een waarde heeft van ongeveer *f* 0.07, komt de passage-prijs uit op ca. *f* 245.—.

Vertrek uit Lissabon naar Amsterdam in aansluiting op de uit New York arriverende vliegtuigen van de P.A.A. Trans-Atlantic Air Service, op Maandag en Vrijdag 7 uur v.m.; aankomst Amsterdam nog dezelfde dag.

CURAÇAOSE ATHLETIEK BOND.

Propaganda wandeltocht.

De propaganda wandeltocht op 2 Mei a.s. belooft een groot succes te worden. Reeds werden meer dan zeshonderd deelnemers ingeschreven. Allerwege ontmoet men des avonds trainende wandelaars. Sportief Curaçao is ontwakende.

Aangemoedigd door dit ongedachte succes heeft het bestuur der C.A.B. besloten de inschrijvingstermijn te verlengen, zodat tot en met Maandag 22 April 1940 nog inschrijvingen bezorgd kunnen worden bij den Kapitein der Mariniers L. Langeveld (Waterfort) of bij den heer A. B. Faaij (C.P.I.M.); verzoeke hierbij Uw voorletters te vermelden. Ingeschreven verenigingen die nog geen staat van deelnemers inleverden, worden hiermede beleefd verzocht dit alsnog spoedig te doen.

Het is ons verder een genoegen te kunnen mededelen dat het bestuur besloten heeft meerdere prijzen naar rato ter beschikking te stellen.

De aandacht der deelnemers wordt op het volgende gevestigd.

De leiding van het geheel berust bij den Kapitein der Mariniers L. Langeveld.

De heren A. B. Faaij en P. C. Gorsira zijn respectievelijk voorzitter van de jury en van de startcommissie.

Bij aankomst in het kamp der Militaire Politie te Rio Canario (voor vertrek en na beëindigen der tocht), behoren leiders van groepen en alle individuele deelnemers zich te melden bij de startcommissie.

De start is gesteld op 6.30; later starten is toegestaan, mits de tocht te 11.30 is volbracht. Met klem wordt evenwel aangedrongen op gelijktijdig starten te 6.30.

Na terugkeer ontvangen degenen die de tocht volbrachten, onmiddellijk het uitgeloofde diploma; zodra de uitslag van de jury bekend is, heeft de prijsuitreiking aan de groepen plaats.

Met het oog op het verkeer mag op kunstwegen met niet meer dan drie gelederen naast elkaar gewandeld worden; op koenoekoewegen is de formatie vrij. Eventuele aanwijzingen van de politie moeten onmiddellijk opgevolgd worden.

Tussen de groepen moet enige afstand, tenminste tien meter, bewaard worden.

Waar nodig wordt de marsweg aangeduid door pijlen.

Het tenue, mits ordentelijk, is vrij. In groepsverband wandelende deelnemers wordt evenwel aanbevolen eenheid in tenue te betrachten; dit verhoogt het saamhorigheidsgevoel en verbetert onwillekeurig de algemene indruk.

En nu, blijf bij Uw voorgenomen besluit en train. Wandel en bewijs lichaam en geest een weldaad; wandel langs velden en wegen en vooral, wandel met goed verzorgde voeten.

Wij wensen U veel succes.

VITALE BELANGEN.

In de Memorie van Antwoord op het voorlopig verslag der Staten over de Suppletoire Begroting 1940 doet het Bestuur ons o.a. de mededeling, dat „geen enkel vitaal belang wordt aangetast".

Niemand onzer lezers zal uit het in ons blad gepubliceerde nog kunnen twijfelen aan de aantasting van het onderwijs. Iedereen ook weet, dat de volkshuisvesting het met 50 duizend gulden minder zal moeten doen. We zullen bij deze twee punten blijven, waarvan absoluut zeker vast staat, dat zij zijn aangetast. Aangezien het Bestuur niet bezijden de waarheid spreekt en hopelijk ook weet, hoe zij haar antwoorden moet formuleren, concluderen wij, dat zij noch het onderwijs noch de volkshuisvesting als vitale belangen ziet. Deze bij uitstek volks-belangen zouden gaan vragen, zal het Bestuur zeer zeker direct met de defensie komen aandragen. En dat is zo. Ook wij weten, dat de defensie, vooral in deze buitengewone omstandigheden, een der meest vitale belangen is. En wij hopen van harte, dat dit vitale belang op de meest doelmatige wijze wordt behartigd.

Want al is een belang vitaal, dan wil dat nog niet zeggen, dat alle manieren, om dat belang te dienen, uiteraard goed zijn. Integendeel soms worden bepaalde vitale belangen zo vitaal behartigd, dat de gemeenschap zelf er het leven bij laat. Het is wel meer voorgekomen, dat vitale belangen door te veel ijver en te weinig doorzicht schadelijk werden voor het algemeen welzijn.

Doch wat komt er ná de defensie als vitaal belang voor de bevolking van het gebiedsdeel Curaçao? Als wij het moeten aflezen van de toekenning van geldsommen voor bepaalde objecten, dan zouden wij moeten zeggen dat bijv. de melkcentrale, het uitbreidingsplan, annex de architect daarvoor, het vergroten van de markt, het aanschaffen van koelcellen, etc., vitale belangen zijn. Bij nader toezien zouden we echter het vergroten van de markt, het aanschaffen van koelcellen etc., kunnen weglaten, omdat er bij staat, dat deze posten rendabel zijn.

Onze lezers zullen natuurlijk opmerken, dat het onderwijs en de volkshuisvesting ook rendabel zijn, al is het dan niet in guldens uit te drukken. Maar ja, dan begeeft U zich in de morele orde en gezien de buitengewone omstandigheden en de onzekere toekomst schijnt dit nu maar op de achtergrond te moeten komen.

Neen, onderwijs en volkshuisvesting zijn niet rendabel.

Nu weten we niet of het steunen van de melkcentrale en de ter hand neming van het uitbreidingsplan door het Bestuur gezien worden als vitale of rendabele belangen. Wij zien ze in deze bijzondere tijdsomstandigheden met het oog op de onzekere toestand noch als vitale noch als rendabele belangen. Maar wel zien wij er wat anders in. En zo klaar en duidelijk dat we niet eens behoeven te zeggen, wat.

Wanneer het bedrag uitgetrokken voor de volkshuisvesting helemaal niet de veronderstelling wettigt, dat binnenkort tot stadsuitbreiding kan worden overgegaan, wat moet dan dat uitkomen van een nieuwe functionaris betekenen en al de onkosten daarvoor. Dit, des te meer daar de huidige Directeur van Openbare Werken zeker wel capabel is om een eventueel kleine uitbreiding voor elkaar te krijgen. Wanneer we bovendien lezen dat vorig jaar nog ruim 1 millioen aan nieuwbouw werd uitgegeven en voor 1941 niets, zal het ook aan tijd niet ontbreken.

Over de melkcentrale is al genoeg gezegd. Wij blijven van mening, dat deze manier van steunen voor het volk niet van belang is. Deze 500 liter centralemelk per dag zijn tegen die prijs voor het volk niet van vitaal belang en voor het Bestuur zeker niet rendabel.

Wij moeten eerlijk zeggen, dat we niet goed begrijpen, wat voor een lijn het Bestuur eigenlijk trekt.

Alles wat zich afspeelt rond de Begroting van 1940 met zijn eerste Suppletoire geeft geen hartverheffend beeld. Het lijkt een zenuwachtig zoeken naar geldmiddelen voor de defensie, welke ook zwaar onder de zenuwen zit.

Wij hebben echter nog hoop op de Staten. Mogen zij alsnog in staat zijn het Bestuur te doen inzien, dat onderwijs en volkshuisvesting vitale belangen zijn voor het heil van het volk en uiteindelijk voor het behoud van de Staat.

Al bouwen wij nog zo'n stevige defensie tegen eventuele vijandelijke machten, toch zullen wij uiteindelijk verliezen, als het volk zich bewust gaat worden, dat met haar vitale belangen een loopje is genomen. Meer dan ooit is het nodig grote zorg te besteden aan het moreel van het volk, want dat zal mettertijd van groot belang kunnen zijn voor de defensie van Curaçao.

En de defensie is toch wel een vitaal belang.

PASTOOR M. V.D. ELSEN.

Op 25 April zal de Zeereerwaarde pastoor M. v.d. Elsen in de Kathedrale Kerk van Santa Anna een solemnele H. Mis opdragen om God's zegen af te smeken over een goede reis en terugkomst in Curaçao.

Alle parochianen, zonder uitzondering, worden verzocht aanwezig te zijn en aldus enigszins hun dank te betuigen voor het vele goede, hetwelk hun Pastoor voor het heil der zielen gedaan heeft.

Ook de andere gelovigen en vrienden, zullen niet nalaten aanwezig te zijn.

De H. Mis is om zeven uur.

INKOMSTENBELASTING.

Aan de Memorie van Antwoord op de Landsverordening tot het heffen van 25 opcenten op de aanslagen in de Inkomstenbelasting over het belastingjaar 1940/41, ontlenen wij:

Het Bestuur heeft met teleurstelling kennis genomen van de bezwaren, welke werden aangevoerd tegen een verhoging van de inkomstenbelasting met vijf en twintig opcenten.

Ofschoon de levensstandaard hoog is, meent het Bestuur, dat niet kan ontkend worden, dat de bevolking de laatste jaren in welstand verkeert. Bij deze welstand rust op haar een zeer lage belasting-druk.

Uit een overzicht blijkt duidelijk, dat de belastingen naar het inkomen, welke inzonderheid in Nederland en in Nederlands-Indië worden geheven, een veelvoud zijn van die, welke in Curaçao moeten worden opgebracht.

Het Bestuur meent dan ook, dat onder deze omstandigheden een beroep op de bevolking van Curaçao om door het brengen van een gering offer in de dringende noden van het ogenblik te helpen voorzien, ten volle verantwoord is te achten en het vertrouwt, dat dit beroep niet te vergeefs wordt gedaan.

Bij het overwegen van de noodzakelijkheid om tot de voorgestelde heffing van vijf en twintig opcenten op de inkomstenbelasting over het belastingjaar 1940-1941 over te gaan, mag niet uit het oog worden verloren, dat de opbrengst van deze heffing voornamelijk aan het dienstjaar 1941 ten goede komt en dat zonder deze opbrengst de begroting voor dat jaar niet sluit.

Aangezien het Moederland door zijne ligging te midden van de oorlogvoerende landen financieel zeer zwaar wordt getroffen, meent het Bestuur, dat de noodzakelijkheid van een geringe belastingverhoging geen reden mag zijn om de vrijwillige bijdrage aan de rijksbegroting ter tegemoetkoming in de uitgaven ten behoeve van de verdediging van het gebiedsdeel Curaçao te staken of te verminderen.

BIJZONDER INVOERRECHT OP BENZINE.

Aan de Memorie van Atnwoord op de Landsverordening tot 't heffen van opcenten op het bijzonder invoerrecht op benzine, ontlenen wij:

Ten einde aan de bezwaren der afdelingen tegemoet te komen is de voorgestelde heffing van honderd opcenten op vijftig opcenten teruggebracht.

Aangezien de benzineprijs enkele dagen geleden van 40 cent per gallon tot 35 cent per gallon is verlaagd, en een verhoging van het bijzonder invoerrecht op benzine met vijftig opcenten neerkomt op 6 cent per gallon, zal de verkoopprijs van benzine vermoedelijk op 41 cent wellicht weder op 40 cent per gallon worden bepaald, zodat deze opcentenheffing geen stijging van transportkosten zal meebrengen.

De invoering van een grote-bussensysteem met vaste halten kan, mede in verband met de daaraan verbonden kapitaalsuitgaven, thans niet in overweging worden genomen.

Ofschoon het Bestuur noch van de voorgestelde belastingverhoging noch van de invoering der voorgestelde verordening op het tarief van invoerrechten een verhoging van de levensstandaard verwacht, meent de Gouverneur reeds thans te moeten opmerken, dat zonodig een offer van de bevolking onder de huidige tijdsomstandigheden alleszins gerechtvaardigd is.

De voorgestelde opcentenheffingen zijn bestemd om het evenwicht in de begroting 1940 te herstellen, dat zowel door de vermeerdering der defensie-uitgaven als door de vermindering van de opbrengst van verschillende middelen werd verstoord. Een ander is door het Bestuur omstandig uiteengezet in de met de Staten gewisselde stukken naar aanleiding van de 1ste suppletoire begroting 1940. De voorgestelde belastingverhoging kan ook geenszins voorbarig genoemd worden en evenmin tot een uitsluitende defensiebelasting worden bestempeld en als zodanig worden geadministreerd.

Het risico van een begrotingstekort kan het Bestuur niet aanvaarden.

Op de begroting voor het jaar 1941 is de gebruikelijke extra-storting in het pensioenfonds der ambtenaren niet opgebracht.

De werking der voorgestelde opcentenheffingen is voorshands beperkt tot één jaar. Indien de omstandigheden zulks zouden toelaten zou de landsverordening tot heffing van opcenten op het bijzonder invoerrecht op benzine te allen tijde door een landsverordening kunnen worden ingetrokken.

GOEDE REIS.

Met het S.S. Baralt zijn heden naar de Bovenwinden vertrokken voor dienstreizen Z. Hoogw. Excell. Mgr. P. I. Verriet, Pater Leo van Hegelsom als Secretaris, en Pastoor de Groen die weder naar zijn standplaats St. Martin terugkeert.

Tijdens de afwezigheid van Mgr. zal de Eerw. Pater de Bruyn de lopende zaken van het Vicariaat waarnemen.

Mede is heden naar de Bovenwinden vertrokken de Eerw. Frater Radulfus ter inspectie van het onderwijs, alsmede de Eerw. Moeder Vicaria der Zusters Dominicanessen.

LUCHTVERVOER AMSTERDAM — BERLIJN v.v.

De K.L.M. deelt ter vermijding van misverstand mede, dat de heropende luchtverbinding tussen Nederland en Duitsland momenteel nog slechts post en goederen betreft.

De dienst wordt onderhouden door de Deutsche Lufthansa met Junkers Ju 86 vliegtuigen met ruw-olie motoren.

De dienst wordt dagelijks gevlogen, terwijl tevens opnieuw via van ouds van het vliegveld Tempelhof te Berlijn gebruik gemaakt wordt.

REDE VAN DE MINISTER PRESIDENT.

Gisteren heeft de Nederlandse Minister president Jhr. de Geer een rede gehouden voor het Nederlandse volk tot het alle onrustigheid van zich verre te houden.

Onze roeping, aldus de Minister, is dienende neutraliteit, daarom spreekt de regering niet met ene partij, ingeval misschien een andere aan zou vallen. Bovendien heeft Nederland van beiden de verzekering ontvangen, dat ze onze neutraliteit zullen eerbiedigen, wanneer we die tenminste zelf weten te handhaven.

En daarom wijst de Nederlandse regering iedere bescherming van derden af, ook in de Overzese gebieden.

Nederland heeft ter handhaving van dit standpunt de weerkracht van de natie zo hoog mogelijk opgevoerd en daarbij sinds maanden gebruik gemaakt van de bijzonder geschikte gesteldheid van de Nederlandse bodem. En eenieder die via Nederlands gebied zijn tegenstander in de rug zou willen aanvallen, zal dan ook een land vinden, dat zich onder alle omstandigheden zich daartegen zal verweren.

Eerlijk en royaal volledig en consequent zal Nederland naar alle kanten zijn neutraliteit handhaven. Noch verlokking, noch bedreiging zal deze houding kunnen doen wankelen en preventieve hulp zal met alle mogelijke middelen worden afgeweerd.

Daarom heeft de Nederlandse regering gemeend om over heel het land de staat van beleg af te kondigen. Het volk zal hiervan evenmin iets merken als de staat van oorlog merkbaar was in de gebieden, waar tot nu toe reeds de staat van beleg bestond.

De Minister president geeft de raad om alle onnutte en verslappende onrust te laten varen. Hij die zijn plicht doet is nooit onrustig.

De Minister wees op de oude Nederlandse spreuk Saevis tranquillus in Undis, rustig te midden der woedende golven.

Wat de toekomst geven zal, is onbekend. Maar in de kracht Gods zal Nederland de armen uitgestrekt houden en de lendenen omgord. In vertrouwen stellen we allen ons in de handen van Hem, die weet wat we nodig hebben en Die ons voeren zal naar het ware licht.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof:

Mej. I. I. A. Jeronimus, tijdelijk schrijfster, werkzaam op de bureaux van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister op Aruba; 4 weken vrijstelling van dienst om andere redenen dan ziekte.

S. Pietersz; tijd. klerk, ter Administratie van Financiën; 4 weken vrijstelling van dienst om andere redenen dan ziekte; datum ingang 29 April 1940.

A. P. Loewenthal; tijd. klerk ter Administratie van Financiën, 4 weken vrijstelling van dienst om andere redenen dan ziekte, datum ingang 27 Mei 1940.

W. G. Breusers, tijd. klerk ter Administratie van Financiën, 4 weken vrijstelling van dienst om andere redenen dan ziekte, datum ingang 1 Juni 1940.

Dr. H. Polvliet, lid van het Hof van Justitie, 14 dagen vrijstelling van dienst wegens ziekte.

Bevordering:

A. Hanson, Agent der burgerpolitie op Aruba, tot Agent 1ste klasse der bugerpolitie; datum ingang 1 Mei 1940.

J. A. Suares, Agent der burgerpolitie op Curaçao, tot Agent 1ste klasse der burgerpolitie; datum ingang 1 Mei 1940.

Benoeming:

Mevrouw O. van der Veer-Meyer tot onderwijzeres 2de klasse aan de Emmaschool; datum ingang 3 April 1940.

A. A. Pattie, tot Godsdienstleraar bij de Methodisten Gemeente op St. Eustatius, door de Synode van de Wesleyaanse Methodisten Kerk als zodanig aangewezen, datum ingang 1 April 1940.

G. R. F. Evertsz, tot tijd. schrijver en werkzaam gesteld ten kantore van den Directeur van het Departement Accountantsdienst, Sociale en Economische Zaken datum ingang 11 April 1940.

Eervol ontslag aan:

Mevr. G. Willebroordse-Kok, tijd. onderwijzeres 3de klasse aan de Emmaschool, op eigen verzoek, datum ingang 1 April 1940.

J. J. Lewis, Godsdienstleraar bij de Methodisten Gemeente op St. Eustatius, op verzoek synode Wesleyaanse Methodisten Kerk; datum ingang 1 April 1940.

G. R. F. Evertsz, tijd. veldwachter in Curaçao, op eigen verzoek, datum ingang 1 April 1940.

Toelating:

Lennox Mendes, arts, tot de uitoefening van de geneeskundige praktijk in Curaçao.

De Gouvernements-Secretaris,
Gronemeyer.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs & Nieuwsb.

De Minister van Defensie te Den Haag bepaalde, dat de buitengewone verloven bij de landmacht weer hersteld zijn. Het betreft hier verloven bij ziekte, overlijden, huwelijk of examen.

Van officiële zijde wordt medegedeeld, naar aanleiding van de moeilijkheden bij de Nederlandse eierenexport, dat de uitvoer van eieren naar Duitsland afhankelijk is van het betalings-contingent, welk bedrag periodiek wordt vastgesteld. Sedert enige tijd is echter de Duitse regering in gebreke gebleven de betalingen te verrichten, zodat daardoor de uitvoer der Nederlandse eieren werd stopgezet.

Hoewel de situatie op de benzinemarkt geen aanleiding geeft tot het nemen van bijzondere maatregelen, heeft de regering nochtans een regeling ontworpen, die haar in staat stelt in korte tijd het verbruik aan te passen aan gewijzigde omstandigheden. De houders van motorrijtuigen ontvangen een identiteitsbewijs, die nodig is om benzine te kunnen kopen. Er wordt rekening gehouden met militair vervoer, van de burgeroverheid, levensmiddelenbedrijven, brandstoffenbedrijven, dokters, geestelijken enz. Voor beroepsvervoer (bussen en taxis) heeft men een basis aantal K.M. aangenomen. Motorrijtuigen zullen 800 K.M. maandelijks mogen rijden en motorrijwielen 400 K.M.

Naar Reuter uit den Haag vermeldt, heeft de politie in geheel Nederland order gekregen om te speuren naar verboden wapenen. Men beschouwt dit als een nieuwe stap der Nederlandse regering om zich te vrijwaren tegen eventuele binnenlandse moeilijkheden. In vele privé woningen werden huiszoekingen verricht. Er gingen geruchten dat de Hollandse nationaal socialisten zich bezig zouden hebben gehouden met verdachte zaken.

Ir. Sturm, die als tussenpersoon optrad in de spionnagezaak Mr. Buve, is door de Rotterdamse rechtbank veroordeeld tot een gevangenisstraf van 5 jaar. De eis was 8 jaar.

Lorenzo Murias, een twaalfjarige Spaanse jongen is door Mevrouw Roosevelt als kind aangenomen. Zijn ouders zijn in de Spaanse burgeroorlog gedood. Nog 500 andere kinderen wachten op pleegouders.

Charles Edison, de zoon van de beroemde uitvinder Thomas A. Edison, is secretaris van de Marine geworden in de Verenigde Staten. Hier legt hij de eed af.

In de straten van Warschau maakt men reclame voor een nieuwe oorlogslening. Op verschillende plaatsen in de stad heeft men bommen geplaatst.

Lord Nuffield schonk een enorm aantal radio-apparaten aan de Engelse soldaten. Hier ziet men een groepje aan het W... luisteren naar nieuws uit het vaderland.

Een Duits soldaat op ski's in het Zuid Duitse gebergte. Op zijn rug draagt hij een modern motorgeweer.

Een Zweeds soldaat in de barre koude.

Mussolini en de Katholieke Kerk

We geven hier weer wat een correspondent schrijft in de Maasbode: het geheel blijft voor verantwoordelijkheid van deze:

Een Italiaan, die niet katholiek is, is in onze ogen eigenlijk geen Italiaan, evenals een katholieke Nederlander voor den buitenlander bijna een contradictie in terminis schijnt. Want zoals Nederland identiek lijkt met reformaties en calvinisme, zo is de godsdienst, die haar aards middelpunt heeft in Rome en haar hoofd in den Paus van Rome, zó vergroeid **met de tradities**, de kunst en het leven van dit volk, dat ze als het ware **tot één geheel** versmolten zijn.

Daarom dan ook was sinds onheuglijke tijden de verzoening tussen staat en Vaticaan **het hoogste ideaal van** alle Italiaanse staatslieden, die zich de tweestrijd **bewust waren, die de** onenigheid tussen deze **beide machten** in de harten der onderdanen teweeg moest brengen. Een ideaal, dat echter pas in 1929 door den Duce, voor wien iedere gedachte een bijna onmiddellijke en totalitaire daad is, werkelijkheid wordt. Was dit alleen maar politiek? Was het een daad, om de sympathie van de massa te winnen of speelde ook de eigen overtuiging van den regeringschef hierbij 'n rol? Wat denkt het „boertje" van Romagna", zoals Margherita Sarfatti hem noemt in haar boek „Dux", over de religie van zijn land en van zijn vaderen en hoe staat hij persoonlijk tegenover het katholicisme?

Op deze vraag heeft Mussolini zelf bij vele gelegenheden antwoord gegeven. Maar zijn redevoeringen, sinds hij aan de macht kwam, zijn zo ontelbaar, zijn publicaties zóvele, dat men die, welke de godsdienst en het katholicisme betreffen, eruit moet zoeken, zoals men rozijnen pikt uit een tulband, wil men een overzicht krijgen van zijn opvattingen in dit opzicht. Duilio Presutti nu heeft hiervan een speciale studie gemaakt en het boekje, dat hij kortgeleden uitgaf, zal voor velen op verrassende wijze een nieuwe zijde belichten van den veelzijdigen mens, die de Duce is.

Voor velen zijn nog altijd het fascisme en het nationaal-socialisme een tamelijk „anverwandte Sache". Door de overeenkomst, in het temperament der beide autoritaire dictaturen, ziet de massa gemakkelijk de geweldige verschillen op primair terrein over het hoofd. En toch is dit verschil vaak als tussen dag en nacht. Want, om nu alleen maar bij de godsdienst te blijven: wat doet Hitler met de Katholieke Kerk en zelfs met de evangelische? Terwijl Mussolini het Christelijk Geloof niet alleen niet tracht uit te roeien, maar het zelfs bewust bij zijn volk steunt en versterkt. Het was onder zijn regering, dat in Italië het kruisbeeld weer terugkeerde in de scholen en gerechtshoven, dat de geestelijke assistentie bij de gewapende macht en de jeugdorganisaties in ere werd hersteld; dat de vaandels en openbare gebouwen gewijd werden; dat de grote kerkelijke feestdagen ook voor de staat weer als feestdagen golden; dat de kerkelijke wetgeving weer haar plaats kreeg in de civiele en dat het huwelijk, voor een priester gesloten, ook door de staat als bindend werd erkend. En behalve hiermee heeft de Duce met vele andere daden bewezen, dat het hem ernst is, wanneer hij zegt, dat de staatsman alles moet respecteren, wat het geestelijke en fundamentele element is van het leven van zijn volk.

Zo begon hij een bezoek aan Vicenza, de 23ste September 1924 met een gang naar de kathedraal, waar hij in gebed neerknielde voor de beroemde Madonna van Berico. Toen hij daarna voor het volk stond, opende hij zijn rede met de woorden: „Wanneer ik zoëven de tempel betreden heb en neerknielde voor het altaar, dan heb ik dat niet gedaan, om een oppervlakkige eer te bewijzen aan de staatsgodsdienst, maar uit de innige overtuiging, dat een volk niet groot en machtig kan worden en zich zijn hoogste doel bewust, als het niet vasthoudt aan de religie en deze beschouwt als een essentieel element van zijn particuliere en publieke leven." En op de 5de Februari '22, bij de proclamatie van Pius XI, verklaarde de Duce op het Pietersplein aan zijn minister den onerevole Acerbo: „Het is ongelooflijk, dat de liberale regeringen nooit begrepen hebben, dat de universaliteit van het Pausdom, erfgenaam van de universaliteit van het Romeinse keizerrijk, de hoogste roem is van de Italiaanse geschiedenis en traditie."

De Conciliatie is daarom ook geen politieke toevalligheid, maar een essentieel element van het regeringsplan van den Duce. En zijn naam is voor altijd onsterfelijk verbonden aan deze grote gebeurtenis. „Waar het katholicisme een eeuwenoude Italiaanse glorie en traditie is, daar is de staat, de juridische organisatie van de Italiaanse natie, representant van zijn geest en erfgenaam van zijn traditie, katholiek, en kan hij nooit iets anders zijn dan katholiek", zei Mussolini in zijn rapport aan de kamer over het Pact van Lateranen. En verder: „Men kan zich geen absolute scheiding van de ideeën van Kerk en Staat voorstellen, omdat de burger katholiek is en de katholiek burger."

In een artikel in de „Popolo d'Italia" schreef hij: „Het fascisme heeft zich nooit ten doel gesteld, God uit de hemel en Zijn dienst van de aarde te bannen, zoals zovele materialisten zo onnozel wensen te doen."

In een artikel in de Figaro schreef hij: „De gehele geschiedenis van de Westerse cultuur ,vanaf de tijden van het Romeinse Imperium tot op onze dagen, van Diocletianus tot Bismarck, leert ons, dat iedere keer, dat een staat in conflict kwam met de godsdienst het steeds de staat was, die onherroepelijk het onderspit moest delven. Want de wapenen, zelfs de meest geraffineerde ,waarover de staat beschikt, zijn machteloos tegenover het stille verzet der priesters en der gelovigen. Het is de strijd van de materie tegenover de geest. En dit geldt vooral wat de Katholieke Kerk betreft, die onveranderlijk de overwinnares bleef, zelfs in de zwaarste conflicten." De godsdienst doet voor hem geen afbreuk aan de staat, de dienst aan God is voor hem geen dienst aan vreemde heersers, en het fascisme wordt er in zijn ogen niet door verkleind. Integendeel. „De fascistische staat is katholiek èn fascistisch", verklaarde hij in 1929 voor de kamer, „hij is weliswaar als s t a a t boven alles en essentieel fascistisch, maar het katholicisme is voor hem een onontbeerlijke aanvulling en wij geven dit openlijk toe." En in zijn „Dottrina del Fascismo" schreef hij: „De staat heeft geen theologie. Hij heeft een moraal. In de fascistische wordt de godsdienst beschouwd als één der belangrijkste manifestaties van de geest."

Hiermee komen we tenslotte op de vraag, hoe de mens Mussolini persoonlijk zich verhoudt tegenover de godsdienst. De filosoof Barnes heeft eens gezegd, dat niet Napoleon, maar veeleer St. Ignatius van Loyola de geestelijke metgezel genoemd kan worden van Mussolini. Zoveel is zeker, dat Mussolini zelf, in een rede te Milaan, den 5den October 1922, verklaarde: „Iets werkelijk groots kan de mens alleen volbrengen, wanneer hij verkeert in een toestand van liefdevolle passie (amorosa passione), van religieuze mystiek." En een jaar daarvoor riep hij zelfs in de kamer uit:„De geest alleen bestaat, niets dan de geest!" In „Het leven van Arnaldo" schrijft hij: „Wat gedaan werd, kan niet worden weggevaagd, maar mijn geest, eindelijk bevrijd van de knellende banden der materie, zal eenmaal na dit kleine aardse leven het onsterfelijke en universele leven leven van God." Aan Del Croix, die hem eens spottend vroeg, of hij genezen was van zijn „schitterende besmetting", gaf hij ten antwoord: „Ik ben Christen, want ik ben katholiek", en bij zijn eerste presidentiële rede, de 16de November 1922, riep hij God aan, dat Deze hem zou helpen, zijn zware taak tot een goed einde te brengen. Toen hij in November 1932 de Certosa van Pavia bezocht, zei hij tot de daar verzamelde gelovigen: „Bidt ook voor mij: ik zelf heb te weinig tijd dit zóveel te doen als nodig zou zijn." Toen iemand hem interpelleerde over de fascistische ritus aan de baar van een doden kameraad, gaf hij ten antwoord:„ Wij voelen hun tegenwoordigheid, omdat de ziel niet sterft." En bij de commemoratie van Michele Bianchi, quadrumviro, zei hij tot de afgevaardigden: „Ik wil ook herinneren aan zijn w ij z e van sterven. Deze man, die tien jaren lang dapper gevochten had onder de zware symbolen van bijl en lictorenbundel, wilde katholiek sterven met de troost der riten van de duizendjarige liturgie van het Italiaanse volk."

Mussolini ziet de religie als een deel, maar als een onontbeerlijk deel van het menselijke leven. „Er bestaat niet een alleen economische of een alleen politieke mens. Er bestaat alleen de g e h e l e mens, die zowel politiek is als economisch, zowel religieus als krijgszuchtig, zowel heilige als zondaar". En hij ziet in alles en achter alles: God. Op het Wetenschappelijk Congres, de 31ste October 1926 zeide hij: „In de negentiende eeuw heeft de wetenschap een geweldige stap voorwaarts gemaakt. Maar ze wil nóg verder. Na de fenomenen bestudeerd en ontleed te hebben, wil ze hun bron ontdekken. Maar dit zal naar mijn oordeel nooit gelukken. De wetenschap zal altijd een gebied blijven van geheimzinnige beslotenheid. Ergens is haar een grens gezet, een muur is opgetrokken. De menselijke geest kan op die muur slechts één woord schrijven: God." En God is voor hem niet de filosofische of vrijdenkersconceptie van een wereldgeest, die adem en leven geeft aan het heelal ,maar een concrete scherpe definitie: die van de Katholieke Kerk." Bij zijn eerste parlementaire rede, de 21ste Juni 1921 (hij was toen slechts afgevaardigde en nog niet „Duce") zei hij: „Ik verklaar hier, dat de Latijnse en imperialistische traditie van Rome vertegenwoordigd wordt door het katholicisme. Wanneer het waar is, dat, zoals Mommsen zegt, Rome niet bestaat zonder een universele idee, dat meen ik en verklaar, dat de enige universele idee, die heden te Rome bestaat, die is, die uitstraalt van het Vaticaan!" (Deze woorden werden inderijd door de pers met grote ophef verbreid, omdat ze een nieuwe geestelijke oriëntatie beduidden voor het land, dat toen onder de druk zat van de vrijmetselarij).

Het religieuze gevoel van Mussolini ligt in het feit, dat hij de toekomst van het Italiaanse volk en van ieder menselijk lot ziet in het licht van het geloof. En dat, onafhankelijk van woorden en voorvallen, dit religieuze sentiment belichaamd is in zijn sterke wil tot terugkeer naar de Kerk en in die conceptie van identificate van de godsdienst met de natie, van de Romeinse traditie met de Christelijke en de Latijnse.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen
van
"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE PROGRAMMA 1940.

MUNDO NOBO

21 April 1940: A-klasse	Hercules 1 — Volharding 1 (Oehlers)	
21 April 1940: Res.A-klasse	S.U.B.T. 2 — Jong Holland 2 (B. L. Dijk)	*
21 April 1940: Juniores	Jong Holland — S.U.B.T. (Dania)	%
28 April 1940: A-klasse	Volharding 1 — S.U.B.T. 1 (Elfrink)	
28 April 1940: B-klasse	Jong Curaçao — Volcania (Brakke)	*

RIO CANARIO.

21 April 1940: A-klasse	R.C.C. 1 — Hollandia 1 (Jesurun)	%
21 April 1940: B-klasse	Willemstad — Volcania (Pengel)	*
28 April 1940: A-klasse	Jong Holland 1 — Asiento 1 (Oehlers)	

SCHERPENHEUVEL

21 April 1940: A-klasse	Scherpenheuvel 1 — Transvaal 1 (Joens)
28 April 1940: Res.A-klasse	Scherpenheuvel 2 — Hercules 2 (Ercol)

De met % aangegeven wedstrijden beginnen om 9 uur v.m.
De met * aangegeven wedstrijden beginnen om 2.30 uur n.m. precies.
De andere wedstrijden beginnen om 4.15 uur. n.m. precies.
DUUR VAN ALLE WEDSTRIJDEN 2 × 45 minuten.

Heren Scheidsrechters worden verzocht tijdig de competitieleider te berichten, ingeval zij verhinderd zijn. Adres competitieleider E. Palm, Langestr. 78.

De spelers G. CURIEL, A. EVERTSZ, R. JANSEN, J. HASETH en J. HUDSON van „HERCULES", en de spelers L. CASPER, W. GOEDHART en S. DORWELL van „TRANSVAAL" zijn in verband met de wedstrijd Hercules — Transvaal op Zondag 14 April j.l. voorlopig geschorst, in afwachting van het onderzoek door de Strafcommissie.

HET BESTUUR.

Eenige en Algemeene bekendmaking.

Wij maken onze stroomverbruikers er op attent, dat de stoomkwitanties over de maand MAART zonder uitzondering voor of op 24 APRIL betaald moeten worden.

Alle na deze datum niet betaalde Kwitanties zullen door ons worden geïncasseerd, verhoogd met EEN GULDEN incassokosten.

Wij verzoeken onze verbruikers tijdig hun kwitanties te voldoen, ten einde ons niet te noodzaken tot afsluiting over te gaan.

ELECTRICITEITBEDRIJF. CURAÇAO.

Vleierij is als valse munt; maar velen grijpen er naar.

Mensen zullen door mensen altijd beoordeeld en behandeld worden naar de schijn, die zij wekken, omdat het ware innerlijk voor ons een mysterie blijft.

Doe nooit het tweede ding het eerst.